चञ्चलं प्रतिबिम्बं दर्शयित्वा यूथपतिः प्रणामं कारितः। देव। अज्ञानादेवानेन कृतं क्षम्यतामित्युक्त्वा प्रस्थापितः। अतो ऽहं ब्रवीमि।

व्यपदेशेन सिद्धिः स्यादतिशक्ते नराधिपे।
शशिनो व्यपदेशेन शशकाः सुखमासते॥ ३॥

XVIII. (III. 5.)

DIE GANS UND DIE KRÆHE.

अस्त्युज्जयिनीवर्त्मनि प्रान्तरे महान्पिप्पलवृक्षः। तत्र हंसकाकौ निवसतः। कदाचिद्ग्रीष्मसमये परिश्रान्तः कश्चित्पथिकस्तत्र तरुतले धनुः काण्डं च संनिधाने निधाय सुप्तः। ततः क्षणान्तरे तन्मुखाद्वृक्षच्छायापगता। अनन्तरं सूर्यतेजसा तन्मुखं व्याप्तमवलोक्य तद्वृक्षस्थितेन हंसेन कृपया पक्षौ प्रसार्य पुनस्तत्र च्छाया कृता। ततो निर्भरनिद्रासुखिना तेनाधगेन मुखव्यादानं कृतं। अथ परसुखमसहिष्णुः स्वभावदौर्जन्येन स काकस्तन्मुखे पुरीषोत्सर्गं कृत्वा पलायितः। ततो यावदसौ सहसोत्थाय वृक्षाग्रं निरीक्षते। तावत्तेनावलोकितो हंसः काण्डेन हतो व्यापादितश्च। अतो ऽहं ब्रवीमि।

न स्थातव्यं न गन्तव्यं दुर्जनेन समं क्वचित्।
काकसंगाद्धतो हंसस्तिष्ठन्गच्छंश्च वर्तकः॥ १॥

XIX. (III. 5.)

DIE KRÆHE UND DIE WACHTEL.

एकदा सर्वे पक्षिणो भगवतो गरुडस्य यात्राप्रसङ्गेन समुद्रतीरं प्रचलिताः। तत्र काकेन सह वर्तकश्चलितः। अथ गच्छतो गोपालस्य मस्तकावस्थितदधिभाण्डाद्वारं वारं तेन काकेन दधि खाद्यते। ततो यावदसौ दधिभाण्डं